

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

der også er mit. Jeg vil derfor ønske, at det ærede medlem har det held med sig, at den foreslåede dagsorden virkelig må rejse en diskussion ude over landet om, hvorvidt det vil være rigtigt, at sukkerfabrikkerne bliver overtaget af samfundet — en diskussion, jeg kun kan være interesseret i.

Derimod er det fremgået med al tydelighed af min fremsættelsestale, at nogen virkelig mulighed for at gennemføre nationalisering i øjeblikket er der ikke. Vi må derfor koncentrere vore bestræbelser om at få den bedst mulige sukkerordning, og det er den ordning, der i øjeblikket foreligger lovforslag til godkendelse af — et lovforslag, jeg må anbefale ærede medlemmer at vedtage. Det følger naturligvis heraf, at jeg ikke kan modtage det af det ærede medlem stillede forslag om motiveret dagsorden.

Ordføreren (Poul Hansen [Kalundborg]): I tilslutning til den højtærede ministers udtalelser skal jeg anbefale, at man ved afstemningen stemmer imod den af det ærede medlem hr. Aksel Larsen foreslåede dagsorden. Selvom der i denne dagsorden er visse ting, som kan være tiltalende — på den måde plejer man jo at bære sig ad, når man affatter et forslag om en dagsorden — for dem, der ikke kan modtage den, ligger det nu engang sådan, at der er truffet aftale om en bestemt ordning, som skal gælde for 10 år, og det ville derfor være temmelig malplaceret nu at lade folketinget opfordre handelsministeren til snarest at forelægge rigsdagen et forslag om nationalisering af sukkerindustrien.

Jeg vil samtidig anbefale, at man stemmer imod det af det ærede medlem hr. Aksel Larsen m. fl. stillede ændringsforslag til lovforslaget. Jeg kan ikke se rettere end, at hvis det skulle blive vedtaget, ville det betyde, at hele den aftalte ordning vælter, fordi det er en forudsætning for dens gennemførelse, at der kan foretages de fravigelser fra bl. a. udbyttebegrænsningsloven, som omtales i § 2, stk. 4. Og hvis hele ordningen vælter, betyder det jo i realiteten, at vi kommer over til en fri sukkerproduktion, hvilket igen vil betyde, at sukkerproduktionen bliver dyrere, og at aktionærerne får et større udbytte ud af den. Jeg kan ikke tænke mig, at nogen i denne sal skulle nære ønsker i den retning, og jeg kan forøvrigt ikke forstå, at man fra kommunistisk side stiller et forslag, som vil have sådanne virkninger. Men i alt fald — når det nu er tilfældet, må vi anbefale, at man stemmer imod.

Aksel Larsen: Jeg erkender, at jeg ikke er så godt inde i spørgsmålet om eventuelle understøttelser til gamle sukkerfabrikarbejdere og disse understøttelsers indvirkning på deres aldersrente, som jeg formoder den højtærede handelsminister må være. Men hvis det forholder sig, som handelsministeren her har sagt, at det ikke vil komme til at berøre aldersrenten, frafalder jeg naturligvis mine bemærkninger på det punkt.

Må jeg iøvrigt have lov til at sige, hvad jeg forsømte, da jeg havde ordet første gang — og det er min fejl, at jeg forsømte det —, at vort ændringsforslag tilsigter fra loven at fjerne den urimelige bestemmelse, at ministeren skal kunne undtage sukkerfabrikkerne fra bestemmelserne i lov af 5. april 1930 om aktieselskaber og lov af 30. november 1948 om udbyttebegrænsning m. v. Det forekommer os urimeligt, at der skal være mulighed for at give aktieselskabet De danske Sukkerfabrikker den særlige favørstilling, og derfor ønsker vi, at dette afsnit af § 2 skal bortfalde. Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg)s bemærkninger har ikke overbevist mig om, at det bør bibeholdes.

Så er der spørgsmålet om nationaliseringen. Den højtærede minister siger, at jeg har tilsluttet mig hans synspunkt: at der ikke i øjeblikket på rigsdagen er politiske mulig, heder for at gennemføre socialisering. Ja, jeg har sagt, og det står jeg ved, at jeg er klar over, at et forslag om socialisering ikke vil blive vedtaget med den sammensætning, rigsdagen har i dag, men forudsætningen for at nå frem til vedtagelse er, at man skaber den fornødne folkestemning for socialiseringens rimelighed. Det vil ikke kunne undgå at påvirke rigsdagen. Men den folkestemning skaber man ikke ved på rigsdagen at modsætte sig socialiseringen, men ved at fremsætte forslag om den og stemme for den. Forsåvidt er ministeren jo også enig med mig. Han siger, han kan godt se betydningen af, at der drives en sådan agitation i befolkningen, så den bliver opmærksom på, at der her er et problem, som det vil være i dens interesse at få løst, og han siger oven i købet, at han vil ønske, vort forslag til dagsorden må hjælpe med dertil. Når det er tilfældet, forstår jeg ikke, at den højtærede minister erklærer, at han ikke kan modtage denne dagsorden, og jeg forstår ikke, at det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) anbefaler at stemme imod vort forslag til dagsorden. Det er jo sådan, at selvom vort forslag til dagsorden bliver vedtaget, er der ikke